

PANEVĖŽIO APSKRITIES
GABRIELĖS PĖTKEVIČAITĖS-BITĖS
VIEŠOJI BIBLIOTEKA

Vaikų ir jaunimo literatūros centras

VASARA SU KNYGA
IR LĖLE

Knyga, knyga, dar kartą knyga.

Niekas taip neišjudina ir neugdo vaiko fantazijos, kaip knyga.

Astrida Lindgren

Kviečiame susipažinti

Vaikų biblioteka skaitymo džiaugsmiais ir rūpesčiais su jaunaisiais skaitytojais dalijasi jau daugiau nei keturis dešimtmečius. Skaitydamos šioje bibliotekoje užaugo jau kelios kartos. Didžiausia vaikų knygų kolekcija Panevėžio regione gali naudotis skaitytojai vaikai, studentai, pedagogai ir tėvai.

Mūsų siekiai

Siekiame ugdyti jaunųjų skaitytojų skaitymo įgūdžius taikant naujas technologijas bei modernų požiūrį į vaiką: mąstantį, gebantį pažvelgti į pasaulį – plačiau, giliau, kūrybiškiau, savičiau.

Svajonė

Sukurti estetišką, vaikų poreikius atitinkančią aplinką atnaujintose bibliotekos erdvėse. Siekti, kad biblioteka taptų unikalia erdve, kurioje kiekvienas galėtų įžengti į knygos pasaulį ir iš jo parsinešti įkvėpimo, polėkio, atrasti viduje slypintį talentą ir... užsiauginti sparnus.

Bibliotekoje Tavęs laukia knygos ir ...

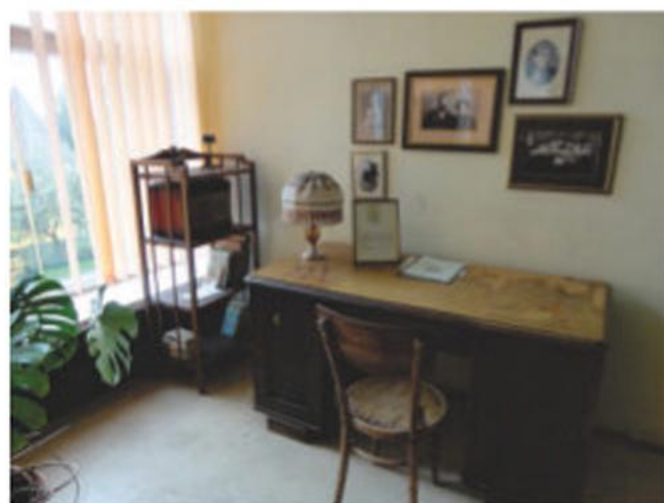

...nepaprastos dekoracijos – trys Bitės aviliai ir dizainerės Ritos Kosmauskienės sukurtos lėlės.

... atėjęs į Biblioteką gali tapti aktoriumi ir pagal scenarijų „Plaštakės diena“, sukurtą Janinos Degutytės pasakos motyvais, vaidinti su draugais.

...„Bitės namelis“ – objektas iš senų knygų ir ne tik... Kiekviena namelio detalė – simbolinė. „Landos“ arka išrašyta vaikų mintimis apie rašytojos Gabrielės Petkevičaitės-Bitės gerąsias būdo savybes. Namelio viduje kvepia medžiu ir pieva, ir kviečia paslaptingas lagaminas, kurių atidarius rodomas filmas apie rašytoją Bitę.

...šiam rašytojos Bitės prisiminimų kampelyje gali ramiai ruošti pamokas, kurti eiles, pabūti pats su savimi.

...vaikų laukia teatralizuotos ekskursijos, kur kiekvienas gali tapti knygos personažu...

... Jaunųjų menininkų galerijoje gali pats ramiai kurti ir eksponuoti savo kūrybą.

2014 metų kultūros įvykius vienija tema „**Panevėžys – Lietuvos kultūros sostinė. Kultūrų sankirta**“ bei šūkis „Visi skirtingi ir visi įdomūs“.

Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos Vaikų ir jaunimo literatūros centras jau septintus metus vykdo vaikų vasaros užimtumo projektus „Vasara su knyga“. Šiais metais buvo vykdomas projektas „**Vasara su knyga ir lėle**“, kuriuo buvo siekiama per skaitymą ir kūrybinę veiklą atkreipti vaikų dėmesį bei populiarinti lietuvių ir turtingą mūsų kaimynų – Baltijos šalių ir Rusijos – grožinę vaikų literatūrą ir kultūrą.

Projekto metu vyko:

skaitymo skatinimo konkursas-viktorina „Knygose atgyja lėlės“ (p. 26 – 27), edukacinė programa „Kuriame Baltijos šalių lėles“ (p. 6 – 23), kūrybiniai užsiėmimai „Vaikų vasaros improvizacijos...“ (p. 24 – 25).

Skaitymo skatinimo konkursas-viktorina „Knygose atgyja lėlės“ buvo skirtas Panevėžio apskrities 2-4 kl. mokiniams. Jame dalyvavo Anykščių, Kupiškio, Panevėžio miesto ir rajono jaunieji skaitytojai – 180 vaikų. Buvo išrinkta 12 nugalėtojų.

Reikia tik pamatyti kuriančių vaikų veidus ir emocijas... Lėlės traukia, jų kūrimas yra neišsemiamas kaip ir jos pačios. Lėlių kūrimo meno vaikus mokė Panevėžio moksleivių namų mokytoja Virginija Jakevičienė. Lėles siuvo 10 mergaičių iš įvairių mokyklų, kurios pagal 6 knygas sukūrė 12 lėlių.

Kūrybiniai užsiėmimai „**Vaikų vasaros improvizacijos...**“ – tai tradicinė jau 5 metus vykstanti jaunųjų skaitytojų - savanorių klubo „**Darbščiosios bitelės**“ veikla. Užsiėmimus vedė klubo nariai Lukas, Santa, Karolina, Jokūbas ir Viktoras. Jaunimą visada traukia dar neatrasti, nepatirti dalykai – nauja kūrybinė veikla, naktis bibliotekoje, aitvarų gamyba, įvairios pažintinės ekskursijos ir kt.

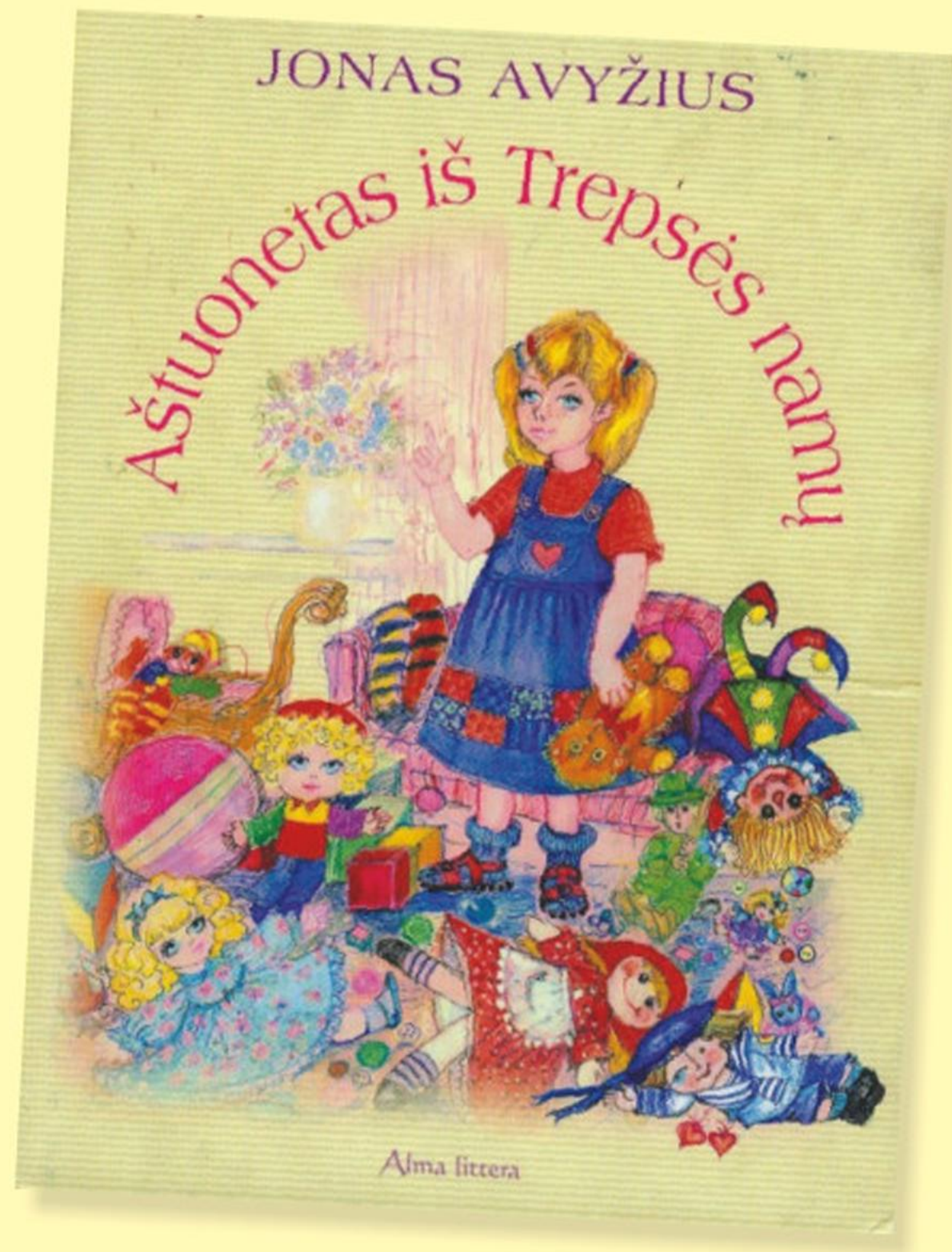
Rugsėjo mėnesį projekto dalyviai ir organizatoriai buvo pakviesti į baigiamąjį renginį. Vaikai susitiko su rašytoja Danguole Kandrotiene, pelnusia IBBY Lietuvos skyriaus apdovanojimą už Geriausią 2013 metų knygą vaikams ir paaugliams „Spintos istorijos“. Nugalėtojai gavo prizus ir dalyvavo Panevėžio lėlių vežimo teatro edukacinėje programoje „Aktorius – lėlininkas“.

Jonas Avyžius „Aštuonetas iš Trepsės namų“.

Knygelėje susipažinsite su viena mergaite, kuriai vos treptelėjus kojele, mama tenkindavo kiekvieną jos norą. Daugiausia tokių norų kildavo, žinoma, žaislų parduotuvėje! Tad mergaitės kambarys buvo pilnas žaislų, o jų šeimininkė, deja, nemylėjo ir jais nesirūpino, atvirksčiai, elgdavosi labai negražiai ir dažnai nuskriausdavo.

Tad vieną dieną kareivis Žygūnas, medžiotojas Pykšt Pokšt, lėlė vartiklė Cingu Lingu, Jūrininkas ir kiti žaislai nusprendė – gana kentėti! Sėdo į žaislinį automobilį ir išsiruošė į nuotykių kupiną kelionę...

„Ir vis dėlto Rūta, arba Trepsė, medžiotoją Pykšt Pokšt mylėjo labiau negu kitas lėles. Kam jau kam, o jam visada atsiradavo vietos automobilyje.

Greta jo Rūta pasodindavo Mėlynakę, irgi savo numylėtinę, Mėlynakė buvo už visas didžiausia, nors ir labai jauna. Ji turėjo gražias geltonas garbanas, dailias raudonas lūpytes ir mėlynas akis. Guldoma tuoj užsimerkdavo, bet pasodinta vėl praverdavo vokus ir išmeigdavo

priešais save gražų, kiek nustebusį žvilgsnį. Tai buvo nepaprastai miela lėlė – paklusni, draugiška, švelni ir, žinoma, tikra gražuolė.“

Ištrauka iš Jono Avyžiaus "Aštuonetas iš Trepsės namų"

Mantė Marozaitė, Panevėžio pradinė mokykla, 4 kl.
Lėlė Mėlynakė.

„Šią lėlę siūti buvo visai nesunku, nors įdėjau daug pastangų.

Iš pradžių teko pagal trafaretus apsivedžioti žmogeliuką. Tada iškirpti. Ir prasidėjo: siuvau ir siuvau...

Tada lėlę reikėjo prikimšt. Po to siuvau suknelę, ji ruda su gėlytėmis. Ir teliko tiek nedaug. Labai džiaugiausi. Veidukas buvo nupieštas su želiniais tušinukais. Plaukai buvo iš vilnonių siūlų. Valio! Ir padaryta lėlė Marytė.“

„Man buvo įdomu sužinoti, kaip mes siūsime lėles. Pirmąją pamokėlę susipažinome. Tada mums išdalino lėlių trafaretus (kiekvienai mergaitei buvo išdalinti skirtingi lėlių trafaretai). Aš gavau siūti lėlę vartiklę. Ją pasiuvau per tris pamokėles. Cingu Lingu buvo pirmoji mano pasiūta lėlė. Kadangi lėlę pasiuvau labai greitai man davė siūti antrą lėlę- puokį.

Man patinka skaityti knygas ir eiti į biblioteką. Ten įdomu ir išmokstu naujų dalykų.

Judita Pagareckaitė, Panevėžio „Vilties“ pagrindinė mokykla, 6 kl.
Lėlė Vartiklė Cingu Lingu.

Nomeda Marčėnaitė „Lėlė“

Nomeda Marčėnaitė – dailininkė keramikė, nuo 1990 metų dalyvauja parodose Lietuvoje ir užsienyje.

„Lėlė“ – pirmoji jos knyga vaikams. Tai istorija apie mergaitę, kuri, mamai išvykus dirbti į Airiją, gyvena pas savo močiutę kaime. Geriausia jos draugė – Lėlė. Knyga iliustruota autorės.

„Vieną dieną mano gyvenime atsirado mergaitė. Lyg iš niekur. Bet ne be reikalo, matyt. Dar visai mažutė. Liūdnokų akių, niekaip neišsirenkanti sau vardo. Tik ilgainiui supratau, kad mes susitikome ne atsitiktinai. Porą mėnesių sekiau jai įkandin. Kad pamatyčiau, jog už kiekvieno kampo vis dar slapstosi stebuklai, maži dalykai gali būti dideli, kaip ir maži žmonės išmintingi, o daiktai kartais gyvesni ir už gyvuosius. Esu jai dėkinga, kad nevengė manęs ir sakė tik tiesą. Mergaitėi reikėjo Lėlės, kad jos pasaulis nušvistų. O man reikėjo mergaitės. Gal ir tau vertėtų su ja susidraugauti.“ (Nomeda Marčėnaitė)

„Prisiminiau, dar vienas dalykas vyko kitaip nei visada. Lėlė išsirinko vardą. Ji tikrai buvo to verta. Mergaitė iš anksto pasiruošė sąrašą gražiausių lėlėms tinkamų vardų. Kai kuriuos nurašė iš sieninio kalendoriaus. Ir kai atėjo laikas, ėmė juos lėtai vieną po kito skaityti. Skaitė kelis kartus. Niekas dar niekada to nepadarė greitai. Paklausk, kiek laiko tavo tėveliai suko galvą, koks vardas labiausiai tiktų tau. Taip ir lėlė – turėjo gerai pamąstyti. Nors net ir pirmą sykį perskaičius buvo akivaizdu, kad vienas jai iškart patiko. O antrą kartą klausydama jau aiškiai palingavo galva.

Šiuokart galėjo tai padaryti. Niekada neatspėtum, kurį vardą pasirinko lėlė, bet aš neerzinsiu ir pasakysiu – Matilda. Sakai, kažkoks senoviškas, bet pagalvok, prieš daugybę metų, kai ją ant rankų laikė pirmoji šeimi-

ninkė, tokie vardai ir buvo patys tie. Lėlių yra daugybė. Kaip ir mergaičių, berniukų, mamų, tėčių ir net močiučių. Jie visi turi turėti vardus ir gimtadienį ...“

Ištrauka iš N.Marčėnaitės knygos „Lėlė“

Greta Libikaitė, Panevėžio „Šaltinio“ pagrindinė mokykla, 5 kl. Skudurinė lėlė Matilda.

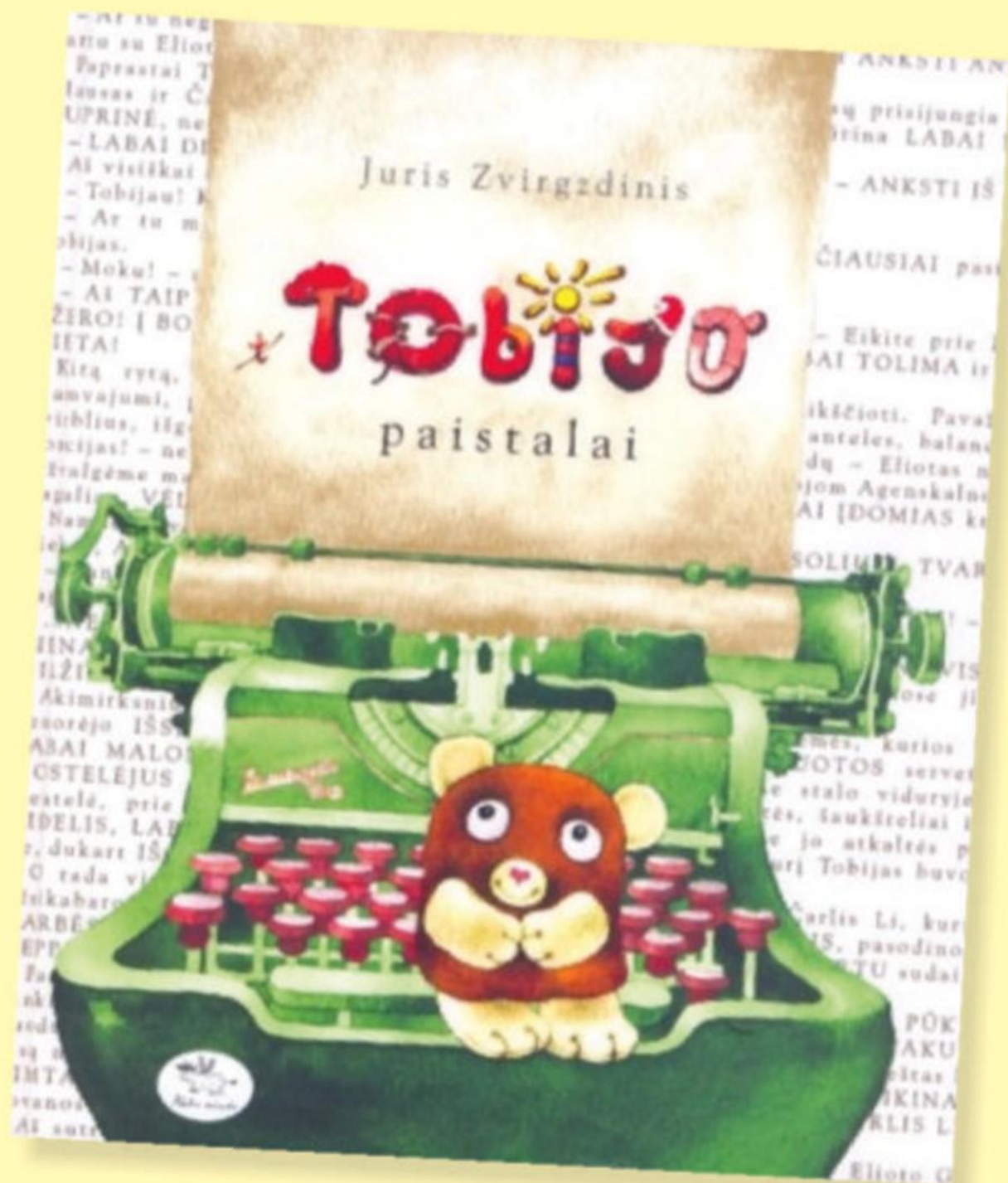
Juris Zvirgzdinis „Tobijo paistalai“

„ - RAŠYTI REIKIA VISOKIUS NIEKUS!
TAIP, kad skaityti būtų ĮDOMU!

- IŠDROŽĖ Tobijas. - Aha, tarp kitko, aš
nusprenžiau PARAŠYTI KNYGĄ! Žinai,
kaip ji vadinsis? Ogi TOBIJO PAISTALAI,
štai kaip! Ir TIKĖK NETIKĖK, Tobijas savo
knygą PARAŠĖ! Tu ją dabar SKAITAI!”

Štai kaip gudrauja garsus šiuolaikinis
latvių rašytojas Juris Zvirgzdinis – ne jis
mat parašęs knygą, o mažas pliušinis
žaislinis meškiukas, vardu Tobijas!

Tie, kas pamilo garsųjį Mikę Pūkuotuką,
meškiuką, vardu Pedingtonas, taip pat
lietuwaitį meškiuką Rudnosiuką, dabar gali
susitikti su dar vienu, ne mažiau guviu,
sumaniu ir simpatingu, literatūriniu draugu.

„Mano meškiukas labai gražus. Jis turi dideles mėlynas akis, geltonai juodą snukutį, išsiuvinėtą burnytę. Meškiukas yra Jurio Zvirgzdinio knygos „Tobijo paistalai“ herojus. Meškiuką siūti man labai patiko, nes mokytoja visą laiką padėdavo. Susiradau naujų draugų ir išmokau siūti lėles. Užsiėmimai man patiko ir paliko didelį įpūdį!“

Emilija Merfeldaitė, Panevėžio „Vilties“ pagrindinė mokykla, 4 kl.
Meškiukas JANGAS.

„Rakinant duris iš vidaus pasigirdo nepažįstamas balselis:
-KASTEN?

-Aš! – garsiai atsakiau. Bute mane pasitiko **PLIUŠINIS MEŠKIUKAS – MAŽAS, ŽAISLINIS.**

- **TOBIJAS!** – prisistatė jis.
– Mano vardas **TOBIJAS!**

Aš pasisakiau savo vardą. (Ar norėtum jį sužinoti? Tau belieka tik minutėlei užversti knygą – mano vardas ir pavardė užrašyti **TEN ANT VIRŠELIO.**) Tada Tobijas ištiesė man popieriaus lapelį, kurį visą laiką slėpė už nugaros, – tas buvo truputį suglamžytas:
-Skaityk!“

Ištrauka iš Jurio Zvirgzdinio „Tobijo paistalai“, p. 5-6

Andromeda Vendelytė, V. Mikalausko menų gimnazija, 2 kl. Meškiukas Tobijas.

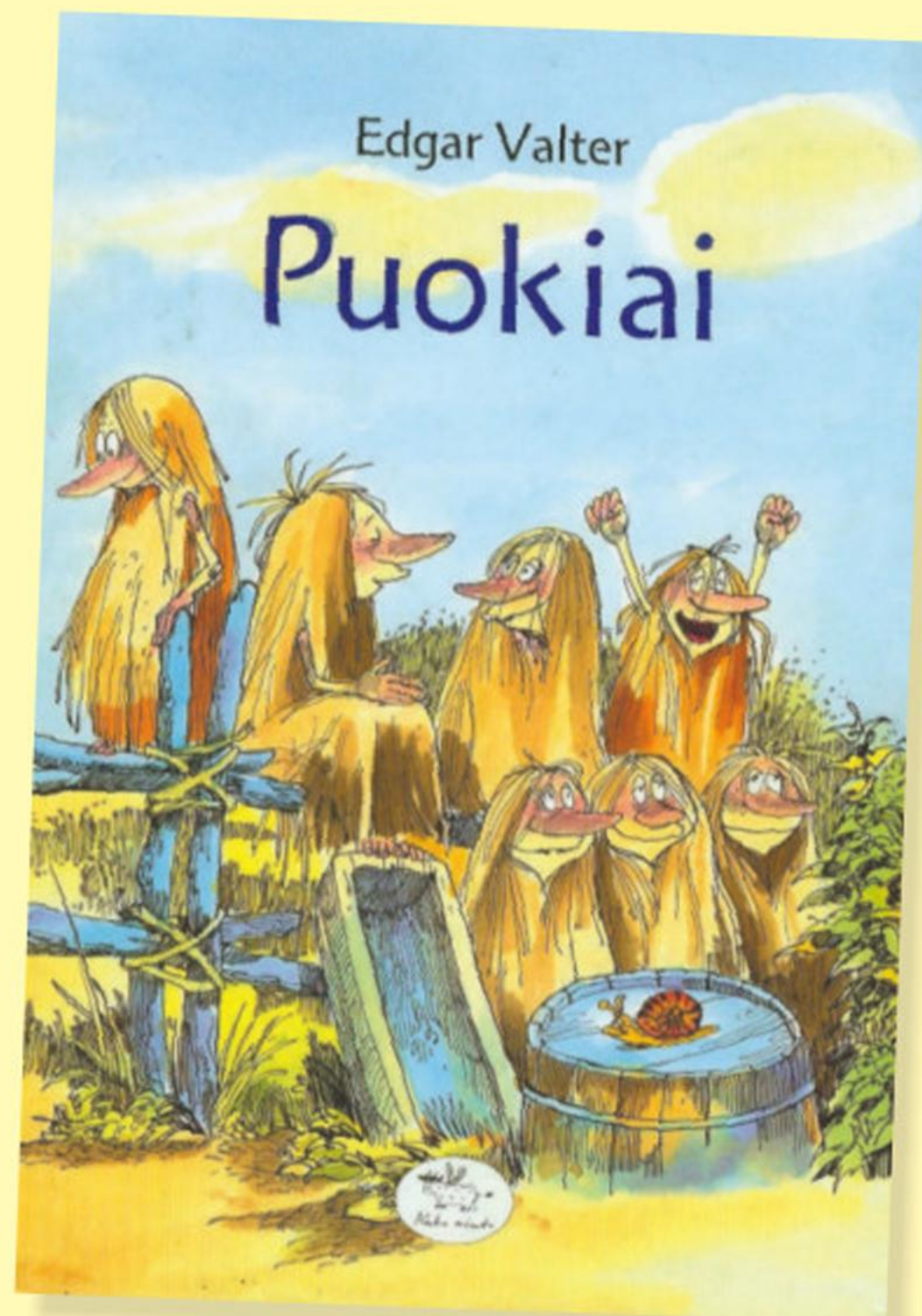

Edgar Valter „Puokiai“.

„Piekis galutinai susiejo savo gyvenimą su puokiais ir visiškai susiliejo su gamta“. Tai vienas iš paskutiniųjų knygos sakinių, nusakantis svarbiausią knygos motyvą – žmogaus ir gamtos ryšį, artumą. Puokiai – iš gamtos kilusios fantastinės būtybės, kurias išvydo Edgaras Valteris, ilgai stebelijęs į miško pelkynėse, šalia kurių gyveno paskutiniaisiais gyvenimo metais, kyšančius žolių kuokštus.

Edgaras Valteris (1929–2006) – savo šalyje, Estijoje, buvo labai mėgstamas ir gerbiamas dailininkas bei rašytojas. Vargu ar Estijoje rastum vaiką, kuris nežinotų, kas yra

Puokiai, – teigia estų bibliotekininkai bei literatūros kritikai. Nuo jauta kužda, jog netrukus apie Puokius žinos ir juos pamils daugybė Lietuvos vaikų...

„Tai lėlė, su kuria galima vaidinti. Ji siuvama paprastai, bet gana linksmai. Puokis atrodo kaip vaiduoklis, nes jo plaukai lininiai, nosis ilga kaip Pinokio. Jis neįprastas personažas, bet labai šmaikštus.“

Augustina Baltušnikaitė, Panevėžio „Vilties“ pagrindinė mokykla, 6 kl.
Lėlė Puokis.

Judita Pagareckaitė, „Vilties“ pagrindinė mokykla, 5 kl. Lėlė Puokis.

Vieną dieną aš atėjau į biblioteką. Ten man pasiūlė siūti lėles. Aš tuo susidomėjau. Cingu Lingu buvo pirmoji pasiūta lėlė. Kadangi šią lėlę pasiuvau labai greitai man davė siūti antrą lėlę Puokį. Man lėlių siuvimas labai patiko. Siūti buvo labai įdomu. Siūlyčiau ir kitiems pamėginti siūti lėles. Tai labai įdomus užsiėmimas!

„Kažkas atsitiko. Pastaruosius penkiasdešimt metų puokiai gyveno taip, kaip jų giminei įprasta: gana drėgnoje miško vietoje, netoli kokios nors proskynos, kad būtų lengviau orientuotis erdvėje, iš užnugario juos saugodavo miškas, o visai netoliese tyvuliudavo koks nors vandens telkinys. Mat puokiams buvo labai svarbu kad jų kojų pirštai mirktų kuo drėgnesnėje žemėje, tačiau dabar jie pastebėjo, kad drėgna, švelni

ir maloniai gurgždanti dirva po pėdutėmis virto sausa ir suskeldėjusia pluta. Nuo jos ėmė bjauriai niežėti pėdas. Tad iš prigimties – ir ypač vakaro valandomis – tokia rami puokių liaudis, dabar greičiau priminė į nedidelę audrą papuolusius šieno kupstelius...“ čia ir prasidėjo nuotykių...

Ištrauka iš knygos Edgar Valter „Puokiai“

Aušrinė Ambrazevičiūtė, Panevėžio K. Paltaroko gimnazija,
4kl. Lėlė Puokis.

Aleksejus Tolstojus „Aukšinis raktelis“,
arba „Buratino nuotyčiai“.

Labai populiari ir vaikų mėgiama pasaka
apie nenuoramą medinį žmogutį.
Tarabaro karalystėje gyveno žmonės,
gyvūnai ir... lėlės. Buratinas, Pjeras,
Arlekinas, Malvina ir pudelis Artemonas
patyrė daugybę nuotyčių, kol įminė tėtės
Karlo durelių paslaptį. Kaip jiems sekėsi ir
kuo visa ši istorija baigėsi piktajam
Karabasu Barabasui, sužinosite perskaitę
knygele.

Rugilė Vičaitė, V. Mikalausko menų
gimnazija, 5 kl. Lėlė Malvina.

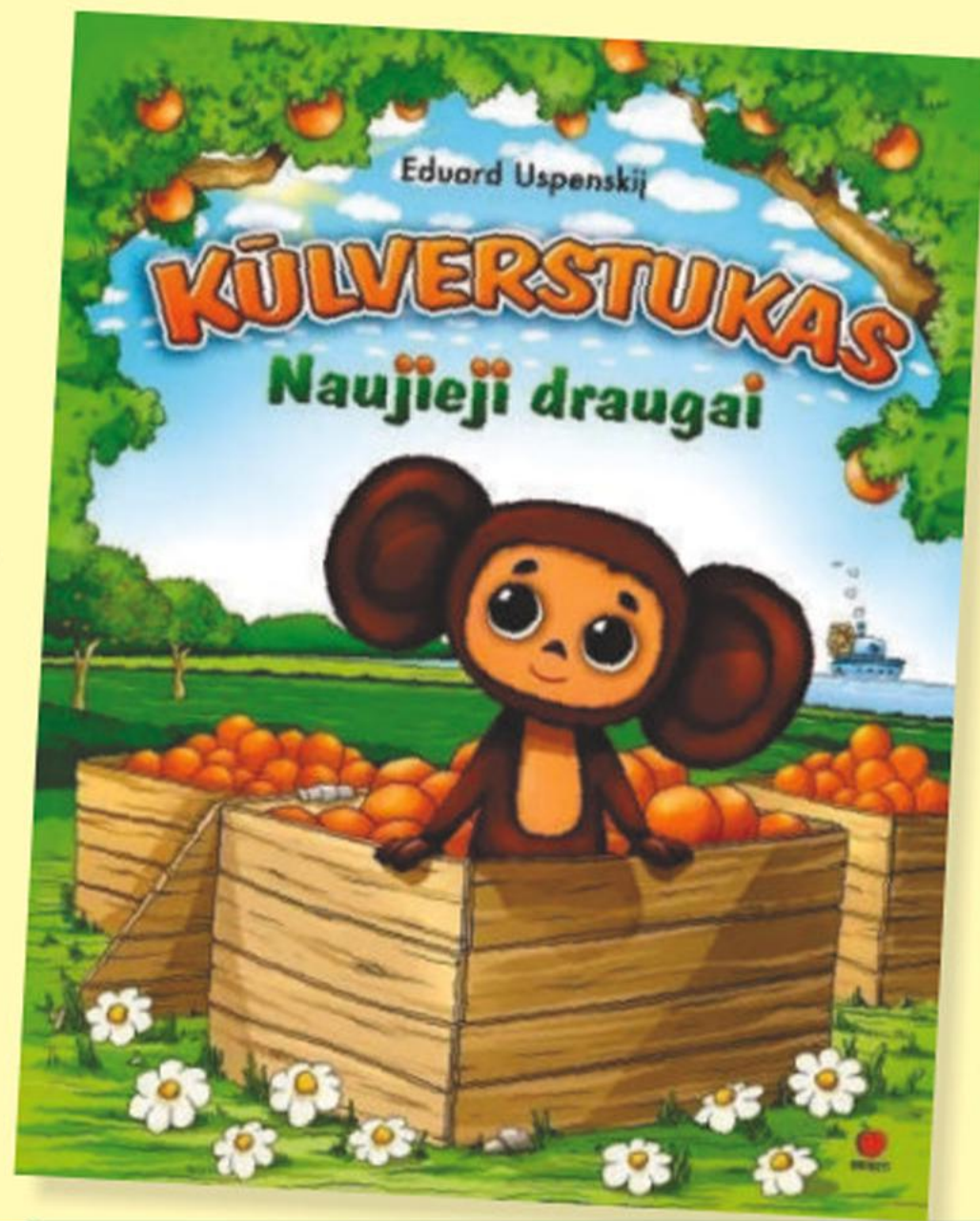
„Aš pasiuvau lėlę, kurios vardas Malvina. Malvina yra iš A.Tolstojaus knygos „Aukšinis raktelis arba Buratino nuotyčiai“. Man labiausiai sekėsi siūti Malvinos suknelę, nes patiko ją puošti, o labiausiai nesisekė kurti šukuoseną...
Bet aš manau, kad mano lėlė yra gražiausia ir kad man ją pasiūti sekėsi labai gerai“.

Eduard Uspenskij „Kūlverstukas. Naujieji draugai“

Viename miške gyveno žvėriukas. Ne zuikis, ne meškiukas... Greičiausiai taip ir būtų likęs be vardo, jei apelsinų dėžėje nebūtų atkeliavęs į didelį miestą. O ten jis ne tik sužinojo, kad yra Kūlverstukas, bet ir susipažino su elegantiškuoju krokodilu Gena bei susirado daugybę šaunių draugų!

Turbūt nerastume suaugusiojo, kurio vaikystė būtų prabėgusi be Kūlverstuko. Jo kūrėjas Eduardas Uspenskis vadinamas geriausiu pasaulyje vaikų rašytoju, o Kūlverstukas šiapus Atlanto nenusileidžia populiarumu peliukui Mikiui ar Donaldui. Tiesą sakant, Kūlverstukas tarsi atgimė iš naujo - be istorijų apie linksmą didžiausią neužmiega net tolimosios Japonijos vaikai! Ir tai nenuostabu - juk nuoširdi draugystė ir nuotykiškai niekad nesensta. Jie grįžta, kad taptų naujos kartos vaikų herojais - šįkart pirmosios lietuviškos Kūlverstuko nuotykių knygos puslapiuose.

„ - Aš esu Skrybėliuotė, - atsakė senutė. – Ir renku pykčius.

- Ne pykčius, o piktus darbus, - pataisė ją Galia, - Bet kodėl?

- Kaip tai kodėl? Noriu išgarsėti.

- Tai ar ne geriau daryti gerus darbus? – įsiterpė krokodilas Gena.

- Ne, - atsakė senutė,
- gerais darbais

neišgarsėsi. Aš penkis kartus per dieną padarau ką nors bloga. Man reikia padėjėjų.

- O ką jūs darote?

- Daug ką, - paaiškino senutė. – Šaudau timpa į balandžius. Lieju praeivius vandeniui. Ir visada einu per gatvę neleistinoje vietoje.“

Ištrauka iš knygos Eduard Uspenskij „Didžioji Kūlverstuko knyga“

Emilija Merfeldaitė, Panevėžio „Vilties“ pagrindinė mokykla, 4 kl.
Lėlė Skrybėliuotė.

„Mano siuvama lėlė yra Skrybėliuotė - Šapokliak. Ji iš rusų autoriaus Eduardo Uspenskio knygos „Didžioji Kūlverstuko knyga“. Ši veikėja pasakojime visiems krėtė šunybes. Ji yra didelė ir juokinga, jos rankos bei kojos lankstosi. Ji apsirengusi juodai, skrybėlaitė labai elegantiška. Plaukai surišti į kuoduką, o akys labai narsiai žvelgia. Man šią lėlę siūti buvo labai smagu, visai nesunku. Mokytoja labai gera, visada padeda. Ji mane išmokė naujų dalykų, kurių nežinojau anksčiau.“

Gaila Aleknaitė. Panevėžio K. Paltaroko gimnazija,
4 kl. Lėlė Skrybėliuotė - Šapokliak.

Lukas – savanoriaukime bibliotekoje!

Įdomi pradžia. Į studenčių vasaromis vedamas pamokėles, kiek pamenu, ėjau 2 metus. Jų lankymas uždegė manyje liepsnelę daryti kažką panašaus. Taip ir buvo įkurtas „Darbščiųjų bitelių“ klubas (2010 m.) su dviem vadovais – šio rašinio autoriumi Luku ir mano draugu Augustu.

Man savanorystė – kur kas daugiau, nei galima pasakyti vienu žodžiu. Po penkerių metų jau žinau, kas man patinka šiame „darbe“. Galiu bendrauti su skirtingais žmonėmis, teikti pagalbą, perduoti žinias, pasijusti mokytoju, lyg mokykloje.

Savanorystė – tai mokymas bei patirtis. Ji iš tiesų labai didelė. Aš galvoju, kad tokią patirtį galima panaudoti ir kitur, ypač darbe komandoje. O patirties niekada negana. Tad labai džiaugiuosi, kad galiu kitiems padėti, ir renkuosi veiklą, kuriai pasibaigus vėl norisi ją pradėti iš naujo.

2014-ųjų vasaros užsiėmimai vaikams. Mūsų programa labai džiaugiuosi, nes veiklos tikrai netrūko, o ir vaikams buvo įdomu. Labiausiai visiems patiko nakvynė bibliotekoje. Bibliotekos naktis vyksta dar tik antrus metus, todėl tokia laukiama. Vaikams patiko ekskursijos, ypač kelionė į Panevėžio Kristaus Karaliaus Katedrą. Mažiau pavyko muzikos ir anglų kalbos pamokėlės, nes jas vykdėme pirmą kartą. Jau dabar galvoju apie kitų metų programą. Planuoju organizuoti daugiau ekskursijų, turėtų atsirasti dar nedaryti darbeliai.

Svarbu palaikymas ir pagalba. Sulaukiau didelio kitų žmonių ir bibliotekininkių palaikymo. Būtent jos padeda viską įgyvendinti, o be jų pagalbos vasaros pamokėlės neįvyktų, tad mano, kaip savanorio veikla, prasideda nuo jų.

Savanorystė skatina domėjimąsi naujovėmis, darbais, kurių dar pats nemoki, bet gali išmokti ir išmokyti kitus. Kiekvieną dieną, pamatęs kažką naujo, įvertinu tai, pagalvoju, kam aš tai galėčiau pritaikyti.

Savanorystė padeda atsigręžti į save ir keistis. Mokydamas vaikus, juos perprasdamas, išmokstu suprasti ir vertinti kitus žmones. Šią patirtį pritaikau gyvenimui, mano atveju – mokyklai. Manęs klausia, kaip tu taip su visais gerai sutari. Atsakau, visa paslaptis žodyje – savanorystė. Linkiu visiems daryti gera ne vien sau, bet ir kitiems, ir tai atsilieps geru Jums.

Panevėžio 5-osios gimnazijos 2 kl. mokinys Lukas Krasauskas

Konkursas - viktorina kviečia pažinti ir atrasti

Sutinkate, kad pati įdomiausia ta knyga, kurią pasiūlo draugas ar draugė? Ji skaitoma su didžiausiu susidomėjimu ir beveik niekada nenuvilia. O jei žinai, kurias knygas labiausiai skaito kitų šalių vaikai, juk smalsu jas perskaityti ir pačiam, ar ne?

2014 metais Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos Vaikų ir jaunimo literatūros centras organizavo skaitymo skatinimo konkursą-viktoriną „Knygose atgyja lėlės“.

Vaikams buvo siūlomos skaityti šios knygos: latvių rašytojo **Jurio Zvirgzdinio**, estų **Eno Raudo** ir **Edgaro Valterio**, 1995 m. Estijos vaikų išrinkto geriausiu rašytoju ir iliustratoriumi, rusų klasikų – **Aleksejaus Tolstojaus**, **Eduardo Uspenskio**, lietuvių klasiko **Jono Avyžiaus** ir jaunos autorės **Nomedos Marčėnaitės**, pelniusios Patriotų premiją bei apdovanojimą už reikšmingiausią 2011 metų debiutą vaikams, knygos.

Tris vasaros mėnesius konkurso dalyviai, 2-4 kl. mokiniai, skaitė rekomenduojamus kūrinius ir ruošėsi viktorinai, kuri rugsėjo pradžioje vyko kiekvienoje iš projekte dalyvaujančių bibliotekų. Komisijos išrinko po tris nugalėtojus. Varžytis vaikus skatino ne perskaitytų knygų kiekis, o atidus skaitymas, nes norint tapti nugalėtoju, teko „pasukti“ galveles ir teisingai atsakyti į visus užduodamus klausimus.

Konkurso nugalėtojų laukė kelionė į apskrities centrą – Panevėžio miestą, o jame dovanos ir malonios staigmenos. Tai – susitikimas vaikų ir jaunimo literatūros centre su rašytoja Danguole Kandrotiene, prizai bei padėkos raštai, edukacinė programa Panevėžio lėlių vežimo teatre.

Konkurso medžiaga paskelbta svetainėje www.vjlc.pavb.lt

Viktorinos nugalėtojai

Panevėžys

Tomas Kisielis,
Kazimiero Paltaroko
gimnazija, 3 kl.,
Urtė Šredersaitė,
Panevėžio pradinė
mokykla, 4 kl.,
Viktorija Butkutė,
„Vilties“ pagrindinė
mokykla, 5 kl.

Kupiškis

Mija Vilkaitė, Kupos
pradinė mokykla, 4 a kl.,
Akvilė Raščiūtė
Povilo Matulionio
progimnazija, 3 a kl.,
Vakarė Grigaliūnaitė,
Kupos pradinė mokykla,
4 a kl.

Panevėžio rajonas

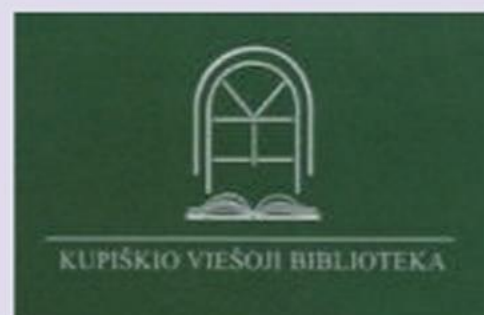
Velžio gimnazijos
mokinės:
Enrika Kurtenkova,
3 b kl.,
Auksė Juškytė,
4 a kl.,
Rusnė Tijūnaitė,
3b kl.

Anykščiai

Anykščių Antano
Vienuolio
progimnazijos 3 D kl.
mokiniai:
Karolis Vildžiūnas,
Gabrielė Zizirskaitė ir
Ervinas Lekauskas.

Projekto organizatoriai:

Projekto rėmėjai:

LIETUVOS RESPUBLIKOS
KULTŪROS MINISTERIJA

PANEVĖŽIO MIESTO
SAVIVALDYBĖ

Išleido Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešoji biblioteka
Tekstai - Gemos Dromantienės ir Onos Kaluinienės
Nuotraukos - Virginijaus Benašo
Dizainerė Brigita Naulickaitė
UAB „Reklamos forma“